

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ

ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Πολλοῦ γε χρυσοῦ καὶ πλοῦτον κρείσσων Πάτρα
(ΕΥΡΩΠΑΙΩΣ)

Ἄνῃκουστος καὶ βαρεῖα συμφορὰ ἐπλήγησε τὰς τέως ἀλύπους καρδίας τῶν βασιλέων ἡμῶν, ὁ σκληρὸς δηλ. θάνατος τῆς προσφιλοῦς βασιλόπαιδος

Ο Λ Γ Α Σ

Τὴν βαρεῖαν δὲ ταύτην συμφορὰν ἠσθάνθημεν ἅπαντες βαθέως καὶ μάλιστα, καθ' ἃς περιστάσεις τὸ ἔθνος προσδοκᾷ παρὰ τοῦ βασιλέως ἔντασιν τῶν δυνάμεων του, ὅπως τὸ ὀδηγήσῃ πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ προορισμοῦ.

Δεσμεύεται ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀπέναντι τοῦ βάθους τῆς συγκινήσεως. Εὐχόμεθα δὲ μόνον, ὅπως ἡ ἄφατος αὕτη καὶ πρώτη συμφορὰ, ἡ τὸ πρῶτον ἤδη κεραυνώσασα τὸν βασιλικὸν ἡμῶν οἶκον, ἥτις εἶθε καὶ ἀνεπιστρεπτὴ νὰ παρέλθῃ, ἀποδοῇ καὶ ἡ τελευταία.

Ο ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ἄποδοκιμάζομεν—ὡς καὶ πάντες τοῦ ἐξωτερικοῦ οἱ Ἕλληνες βεβαίως θὰ ἀποδοκιμάσωσι— τὸν τρόπον, δι' οὗ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Κ. Τρικούπη ἐκρημνίσθη κατόπιν μάλιστα τοῦ τοιοῦτου βασιλικοῦ λόγου. Ἄποδοκιμάζομεν ἔτι μᾶλλον τὰς διαβρυλλουμένας ἐξελέγξεις αὐτῆς κατὰ τὴν παροῦσαν κρίσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Κ. Τρικούπη ἔλαβεν ὀδηγίαν παρὰ τῆς Ἀγγλίας, ὡς ὁ Ὑπουργὸς Ντάιλκ ὡμολόγησεν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ, ὅπως ἡ Ἑλλάς ἐφοπλισθῆ. Ὁ Κ. Τρικούπης γνωρίζων καλῶς τὰ τῆς Εὐρώπης, διότι τοσαῦτα ἔτη ἔζησεν ἐκεῖ, πρὸς δὲ, ὅτι ἦτε κοινὴ γνώμη καὶ τῶν διαφόρων Κυβερνήσεων τὰ συμφέροντα ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν μεταλλάσσονται, εἰδείξει δραστηριότητα, πατριωτισμὸν καὶ ἰκανότητα, οὗ τὴν τυχούσαν ἀστραπηδὸν ἐφοπλίσας τὸ βασιλεῖον ἐντὸς 60 ἡμερῶν τουλάχιστον οὕτω πᾶς ἀμερόληπτος κρίνει, διότι ποτὲ ἡ Ἑλλάς πρότερον δὲν εἶδε τεσσαράκοντα χιλιάδας ἀληθοῦς στρατοῦ. Οὐδεὶς δύναται κἄν σκιάν μομφῆς νὰ καθάψῃ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Τρικούπη διὰ τὸν προσπορισμὸν τῶν τε πολεμοφοδίων καὶ τοῦ ἰματισμοῦ τοῦ στρατοῦ. Τὸ εὖνον καὶ ἡ καλὴ ποιότης τῶν προμηθειῶν ἀναγκαίων δι' ἐξήκοντα καὶ περισσοτέρας χιλιάδας στρατοῦ οὐδεὶς δύναται νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ. Ὅσον διὰ τὰς ἀντισυνταγματικὰς πράξεις του καὶ τὸ ἀτελὲς τοῦ στρατοῦ, μεθ' ὧν οἱ Κύριοι Κουμουνοῦρισται αἰτιῶνται αὐτὸν, ἀποφαινόμεθα, ὅτι οὔτε ἡ περίστασις ἐπιτρέπει τὰς τοιαύτας ἀντεγκλήσεις, οὔτε οἱ βουλευταὶ τῆς Ἑλλάδος, οἱ παίζοντες σήμερον τὸν Γιανιτζίρισμὸν εἶναι οἱ ἄνθρωποι οἱ δυνάμενοι πρῶτοι νὰ φωνάξωσι κατ' ἀντισυνταγματικῶν μέτρων. Οἱ Γενίτζαροι ὅ' ἀνατρέψωσι τοὺς λέβητάς των αὔριον καὶ ρίψωσι τὸν Κ. Κουμουνοῦρον, ἂν οὗτος δὲν διορίσῃ ἀλαττοαποθηκάρους, κλητῆρας, τελῶνας, προξένους, ὑποπροξένους, καὶ ἀφειδῶς δὲν ἐκκενώσῃ ἐνώπιόν των τὸ κέραν τῶν ῥοσφετίων.

Οὗτοι σήμερον ὄχι μόνον εἰς ποταποὺς δούλους τῆς ἐτοιμοκοπίας μετεβλήθησαν, ἀλλ' ἐγενίον καὶ οὐρνοπράται. Εὐρισκόμεθα ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ὁ κύων δὲν γνωρίζει τὸν κύριόν του. Τὸ πανελλήνιον δὲν αἰτιάται πλέον τὸν Κ. Τρικούπη τὸν Κ. Κουμουνοῦρον, ἀλλὰ τὴν ποντοκύκην Βουλὴν καὶ τοὺς ἀντισυνταγματικούς Βουλευτάς. Οὗτοι ἐλησμονήσαν ὄχι μόνον ὅτι εἶναι νομοθέται, ἀλλ' ὅτι εἶναι Ἕλληνες, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἀγωνιᾷ καὶ ἀνακίδει στεναγμούς ἐγκατώδεις, ὅτι οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος ὀρώσιν αὐτοὺς μετ' ἀγαλλιάσεως, ὅτι σύρῳσιν ἐπ' αὐτῶν ὀλόκληρον τὴν εὐθύνην καὶ τὰς ἀράς καὶ περιφρόνησιν τοῦ ἔθνους τοσοῦτον, ἡ ἀνάδεικα καὶ ἡ θρασυτέρας κατετύφλωσε τινὰς τούτων, ὥστε οὔτε τὰς συνεπείας κἄν φοβοῦνται. Ὁ Κ. Τρικούπης δὲν ἠδυνήθη ἐν τῷ προμερῷ Λαθουρίνῳ τῆς ἐργασίας του νὰ θωπεύσῃ καὶ περιποιηθῆ τινὰς τούτων καὶ τὸν ἐγκατέλειψαν. Ὁ Κ. Τρικούπης δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὰς παραλόγους ἀξιώσεις τοῦ παρασιτείου των καὶ τοῦ ἐστρεψαν τὰ νῶτα. Μολονότι δὲ πλείστοι ἐξαιρέσεις ὑπάρχουν μετὰ τῶν κ. Βουλευτῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἀρετὴ ἡ τιμιότης καὶ ὁ πατριωτισμὸς δὲν ἀμφισβητεῖται, δὲν δύναμεθα ὅμως νὰ μὴ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ὀλεθρίαν ἐποίησε ἐντύπωσιν ἡ πτώσις τοῦ Κ. Τρικούπη ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Προέδρου καὶ πότε; πρὶν δώσῃ λόγον τῆς ἀντιβασιλείας αὐτοῦ. Τοῦτο εἶναι μοναδικὸν παράδειγμα εἰς τὸν συνταγματικὸν βίον τῆς ἱστορίας ὅλων τῶν ἐθνῶν, τουλάχιστον ἡμεῖς δὲν ἐνθυμούμεθα εἰς οὐδεμίαν ἱστορίαν ἄλλου ἔθνους ὅμοιον πρᾶγμα ἐκτὸς τῆς τῶν Γενιτζάρων, καὶ τοῦ διεφθαρμένου Κοινοβουλίου τῆς Ἀγγλίας πρὸ τοῦ Κρόμβελ. Οὕτω καὶ ἐκεῖνοι ὡς μαινόμενοι κύνας ἦσαν ἀδέσποτοι. Τὴν νύκτα τῆς πτώσεως τοῦ ὑπουργεῖου Τρικούπη διήλθομεν ὀλόκληρον τὴν πόλιν, κατεπλάγημεν δὲ ἰδόντες μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀπάθειαν, γαλήνην καὶ ἡσυχίαν ἐκ τῶν φωτεινῶν ἀγυιῶν τῆς τύρβης μέχρι τῶν μᾶλλον σκιοφώτων καὶ ἀποκέντρων. Οἱ ἄνθρωποι ἐκάθηντο ἐν τοῖς κερφενίοις καὶ οἰνοπωλείοις, ἢ ἐκτὸς τούτων σκυθρωποὶ ἄνευ ἐξάψεως μὴ πλέον ἐρίζοντες. Οἱ σπουδάσαντες τὰς ἱστορίας τοῦ ἐπιλοῖπου κόσμου μόνον δύναται νὰ εἰπῶσιν, ὅταν ποτε οἱ λαοὶ φθάσωσιν εἰς τοιοῦτον σημεῖον, τί τοῦτο σημαίνει. Σ. Ξ.

Ο Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς νέας Βασιλείας ἐδιοίκησε τὴν Ἑλλάδα πλείονα χρόνον παντὸς ἄλλου, καὶ μάλιστα εἰς τὰς δεινότερας αὐτῆς περιστάσεις, καὶ ὑπ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἐσπείρας, διὸ φέρει ἐπὶ τῶν νῶτων αὐτοῦ τὰ ἐννέα δέκατα τῆς εὐθύνης τῆς παρουσίας καταστάσεώς της, ἡ δὲ παρούσα κατάσταση εἶναι ἡ τῆς μεταναστάσεως. Ἄν ἡ μετανάστασις ἐπιτύχῃ πλείστα θὰ λησμονηθῶσι, πλείστα ὅ' ἀποδοθῶσι εἰς μίαν βαθεῖαν καὶ τολμηρὰν πολιτικὴν. Ἄν ἐκ τῆς μεταναστάσεως ταύτης ἐξέλθῃ τὸ ἔθνος μετὰ δαφνῶν

εὐφύλλων, ὁ Α. Κουμουνοῦρος ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς μικρᾶς Ἑλλάδος ἔσεται ὁ Καρδινάλιος Ρισχελιέ δηλ. ἀντικείμενον ἐπαίνων καὶ αἰτιάσεων ὡς εἶναι τὸ εἰμαρμένον, ὅπως λέγει καὶ ὁ κ. Jay τῶν ζώντων ἀνδρῶν εἰς ἐποχὰς θορυβῶδων κομμάτων, προπαρκακευάζοντων τοὺς μεγάλους καὶ χρυσοὺς αἰῶνας τινὸς ἔθνους. Ἄν ἀποτύχῃ θὰ πέσῃ ἐπὶ τῶν σελίδων τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας ὡς ὁ Καρδινάλιος Δουβουὰ δηλ. θυσιάσας ὡς λέγει ὁ Σαιν-Σιμὼν τὸ κράτος διὰ τὸ ἐλάχιστον συμφέρον του. Ἄλλ' ἡ ἐπιτυχία, ἡ ἀποτυχία τοῦ κ. Κουμουνοῦρου σήμερον εἶναι τόσον εὐκολοὶ δι' αὐτὸν, ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε. Ἄν δὲν ἐπωφεληθῆ τῆς περιστάσεως, θὰ εἰπῶμεν ὅτι δὲν εἶναι πλέον ὁ πρότινων ἐτῶν εὐφυῆς ἀνὴρ, τὸν ὅποιον ἐγνωρίσαμεν. Ἡ ἐπιτυχία του ἐξαρτᾶται ἐξ ἐνὸς μόνου δηλ. ἐκ τοῦ ταχέως πολέμου, τῆς ἀμέσου ἐξόδου τοῦ στρατοῦ εἰς Ἡπειρον καὶ Θεσσαλίαν, τῆς ἀμέσου κατοχῆς τῶν δολιχῶν παρὰ μιᾶς ὁμοφώνου πολυκεράλου Εὐρώπης πρὸς τὴν Ἑλλάδα, πρὶν αὐτῆς μετανοήσῃ, πρὶν διαιρεθῆ καὶ ἀνακαλέσῃ τὴν ἀπόφασίν της, πρὶν οἱ Βούλγαροι πρῶτοι ἐγερωθῶσι πρὶν δώσῃ καιρὸν εἰς τοὺς φιλοτούρκους νὰ ἐγειρωσιν μεγαλύτερον μέρος τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου καθ' ἡμῶν, πρὶν ἡ Τουρκία ἔτι προετοιμασθῆ καὶ καταβιάσῃ στρατὸν περισσώτερον, ἀνεγείρῃ περισσώτερα φρούρια εἰς τὰς κλειστωρεῖας της καὶ φέρῃ περισσώτερα πυροβόλα, πρὶν τέλος αὕτη ἐξεγείρῃ ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ ἀρχαίως συμπαθείας καὶ ἀρχαίως συμφέροντα, τὰ ὅποια θὰ καταβόησιν, καὶ συντελέσωσιν τὴν διαίρεσιν ἡμῶν καὶ ἀποθαρρύνωσιν τὰ ποίμνια τῶν ἀμαθῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ μὴ εἰδῶτων τὰ εὐρωπαϊκὰ πρᾶγματα, τῶν πιστευόντων μωρῶς, ὅτι γράφεται εἰς τὸν ἐκεῖ τύπον, τῶν πιστευόντων μωρότερα ὅτι ἰσχυρὸς τις πολιτικὸς ἐκ τρίποδος φλυαρεῖ. Ὅτι βαίνομεν πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο σήμερον ἀμφιβόλια δὲν ὑπάρχει. Ἡ διαίρεσις τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κυβερνήσεων ἤδη ἤρξατο, ἡ καθ' ἡμῶν φωνὴ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ τύπου καταπνίγει τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις οἶα δὴποτε εἶναι, ἀφοῦ δὲν δύναται πλέον νὰ ὀπισθοδρομήσῃ, πρέπει νὰ καταπέψῃ ἐκτὸς ἂν οἱ κ. ὑπουργοὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ἰδῶσιν ἑαυτοὺς ὡς τράγους νὰ κατασφαγῶσι ἀπὸ τὸν ὄχλον ἢ τὸν στρατὸν, τὸ δὲ Βουλευτήριον μεταβληθῆ εἰς ἐκατόμβας, ἢ δωδεκαίδας ἀδιάφορον ἂν ἦναι ἀρτιμελῆ καὶ ἀκηλίδωτα, βέβηλα ἢ ἀπίστια τὰ θύματα. Ἀφίχθημεν σήμερον εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, πόλεμος, πόλεμος καὶ τίποτε ἄλλο παρὰ πόλεμος δύναται νὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Κυβέρνησις σήμερον γνωρίζει, ὅτι ὅλον τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος, ὀλόκληρον τὸ Πανελλήνιον ἄλλο πρᾶγμα δὲν ἐπιθυμεῖ, ἢ τὸν πόλεμον, ὅπως σωθῆ ἡ Ἑλλάς ἐκ τῆς παρουσίας ἀπελπιστικῆς καταστάσεώς της, οἱ δὲ πανταχόθεν ἐρχόμενοι ἐθαλονται δεικνύουσι τοῦτο. Θυσίας μόνον τότε θὰ κάμῃ τὸ Πανελλήνιον, ὅταν ἰδῆ τὸν στρατὸν εἰσερχόμενον ἐντὸς τῆς Θεσσαλοηπείρου, πρὸς τοῦτο οὐδέμια ἀμφιβόλια, ἀλλὰ πρέπει πρῶτον νὰ ἰδῆ ὀφ-

θαλμοφρονών τουτο. "Αν ο Τουρκικός στρατός προσβάλη τὸν Ἑλληνικόν, θὰ προεβάλῃ συγγνώμην τὴν Εὐρώπῃ, ἥτις μᾶς παρότρυνε νὰ κάμωμεν τοῦτο. Οἱ Ἕλληνας τῶν ἐπιλοίων ἐπαρχιῶν καὶ νήσων τῆς Τουρκίας δι' ἐγερθεὶς τότε οὐχὶ ὡς τὸ 1821 φωνάζοντες κάμει ἡμῖν Ἄγα μου ν' ἀγάσῃ! ἀλλὰ διὰ νὰ κάβουν τοὺς θελήσαντας νὰ τοὺς κόψουν. Τοῦτο καὶ ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Τουρκία γνωρίζουν καλλίστα σήμερα, διὸ ἐξαγοράζουσι τὸν καιρὸν, ὅπως καὶ αὐθὺς ἐξατιμήθῃ τὸ ζήτημα, διότι ἔσαν τὸ Βερολίον συνέδριον ἐστῆσαν ἀπεράσιτες δὲν ἐπίστανον, ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς οὕτω θὰ ἐγερθῆ ζῆτῶν πόλεμον, ἐπιθυμοῦν ὁ πολῦταιμος καιρὸς νὰ χαθῆ οὐτε κατὰ μίαν ἡμέραν. Ἡμεῖς οἱ ζήσαντες ποσάτα ἐπι τῆς Εὐρώπῃ νοουθετοῦμεν τὸν κ. Κουμουνοδὸρον νὰ μὴ ἐμπιστευθῇ τὴν σύγχρῃ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν χριστιανικὴν Εὐρώπῃ, διότι οἱ ἀτιμώτεροι τῆς ὕψλης, οἱ μᾶλλον ἐγωῖσται, οἱ μᾶλλον ἀνάηδοι εἶναι οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Εὐρώπῃς, ἡ δὲ γλώσσα αὐτῶν διὰ τῆς ἱστορίας τῶν ἐθνῶν ἀποδεικνύεται σήμερα, ὅτι δὲν εἶναι ἄλλο ἢ ὁ μεγαλύτερος ψευδοκράτης τῆς καρδίας των. Ὁ κ. Κουμουνοδὸρος ἐργάσθη μετὰ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τὸ 1878, 1879 καὶ 1880 ὅμοιο δὲ συνζεύξαν τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα, ἡμεῖς ἰδίως γνωρίζομεν τὸν πατριωτισμὸν του ὡς πάντοτε ὀμιλοῦν, ὅταν τὸν πῶν ἐπὶ καὶ ὅταν ἀνηλεῶς καὶ ἀδικῶς προσέβαλεν ἀπὸ τοῦ βήματος τὴν ὑπόληψιν ἡμῶν, ἡμεῖς εἶδομεν ἐκ τοῦ ἐγγύς καὶ τὰς ἀνησυχίας καὶ τὸν ἠπείλον, ἐνῶ εἰρήσθη διὰ τὸ ζήτημα, γνωρίζομεν δὲ ὅτι οὐδενὸς ἐφέστη μετ' ἡμῶν, ὅπως ἀνιμαχίας τὸ φέρῃ εἰς πέρας, ὅτε δὲ ἐβεβαίωθη, ὅτι εἰς ἐν κράτος ὡς τὸ ἡμέτερον ἐκτακτὰ μέτρα εἶναι ἀδύνατα, διότι οἱ ἴδιοι συνομητοροὶ του τὸν ὑπέσκαπτον ἐπέμενον εἰς τὸν ὅπισθον καὶ εἰς τὸν πόλεμον. Ἰδοὺ σήμερα οὕτος ἐπὶ τῆς ἐξουσίας! Ὁ πατριωτισμὸς τοῦ Ἑλληνος διψᾷ σήμερα νὰ ἰδῇ Κυβέρνησιν στερεὰν καὶ ἀποραστὴν ἀδιαφοροῦν τὴν ὀρθοῦσιν ἐπὶ τὸν πόλεμον, ὅτι οὐδὲν ἔστι ἐπιχειρήσειν τὸ Βασιλεὺς εἰς τοὺς πόδας, τοῦ ὁποῦ τὰ κόμματα πάντα ἀρρόδοντα κίμακα κατασκευάζονται. Ὅσοι λοιπὸν ταχύντερον ὁ στρατὸς εἰσέλθῃ εἰς Θεσσαλίαν μετὰ τοῦ Βασιλέως του, τότε παχύντερον θὰ λυθῇ τὸ ζήτημα καὶ ἀλλάξῃ τὴν σύγχρῃ τῆς Ἑλλάδος. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ Ἑλλὰς ἔχει νὰ πολεμῆσθῃ κατὰ τῶν Ἄλβανῶν. Ἀν οἱ Τούρκοι προσβάλωσι τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν καὶ ἡ Εὐρώπη δὲν πέμψῃ λόγους καὶ χρέματα, ἀν δὲ πολεμῆσθῃ αὐτὴ τὸς Τούρκους καὶ δὲν βοηθήσῃ τὴν Ἑλλάδα, ἀφοῦ τὴν ἔθεσαν εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν, ἡ καταισχύνη θὰ πέσῃ ἐλόκληρος ἐπὶ τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ἐπὶ τοῦ Βαδιστῶνος Γαμβέτα καὶ Γιάστουλιος ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς θὰ μετρηθῇ καὶ μετὰ τοῦ Τούρκου ὁ δὲ Τούρκος γνωρίζει τί ἐστὶ Bandiera vecchia honor di Capitano. Ἀν ὅμως ἡ Ἑλλὰς περιμένῃ τὴν διαταγὴν τῆς Εὐρώπῃς, ὅπως ὁ στρατὸς ἡμῶν διέλθῃ τὰ σύνορα, γένοιτο τοὺς πᾶσι γνωστὸν ἀπὸ τοῦδε, ὅτι πρέπει ν' ἀποβληθῶμεν ἐνδοθύωμεν γυναικεῖα, ψυμμίθασθῶμεν καὶ περμιένομεν τοὺς Κοζάκου, διότι πρὶν ἔλθῃ ἡ διαταγὴ αὐτὴ ὁ χυρὸς τῆς Τουρκίας θὰ ἐγείρῃ τὸν τύπον ἐπὶ μᾶλλον θὰ διακρίσθῃ ἐπὶ μᾶλλον τὴν κοινὴν γνώμην τῆς Εὐρώπῃς κατὰ τῶν προετοιμασιῶν ἡμῶν. Ὁ ἀλήθης πατριωτισμὸς εἰς τὸν λαὸν εἶναι ἐυγενὲς αἰσθητικὸς, ἀλλ' εἰς τοὺς κυβερνώντας λαμπρὰ ἀρετὴ, αἱ δὲ λαμπρὰ ἀρετὰ ὡς λέγει ὁ Βάκων ἐδῆγοῦσι πρὸς τὴν δόξαν. Ἀν ὁ κ. Κουμουνοδὸρος ἀφήσῃ νὰ διεκρύβῃ τὴν περσοταίαν εἰς τὴν χειρὸν του εἰς τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος ἐστὶν ὁ Καρδινάλιος Δουβουά, ἂν δ' εἴ ἀυτῆς ἀφελθῇ ὁ Καρδινάλιος Ριτζελί.

ἔσεται νὰ εἰσέλθωμεν, ὅταν ἐξαντληθῇ ἡ διπλωματία, τουτέστι ὅταν γεμίουν οἱ πίθοι τῶν Δαναῶν, καὶ ἐξαντληθῇ ἡ Ἑλλὰς. Ἀν σήμερον εἰσέλθωμεν ὁ τουρκικὸς δὲ στρατὸς προσβάλῃ τὸν ἡμέτερον, θέλει προσβάλλει ἐπὶ ἐλεγχθῶν τὴν Εὐρώπῃ. Τοῦτο εἶναι ὑπερβέβαιον διὸ ἡ Εὐρώπη θὰ ζήτησθῃ ἀνακωχὴν, ἀν εἰσέλθωμεν μετὰ δευτέραν σύσκεψιν τῆς Εὐρώπῃς ἡ εὐθύνη πίπτει ἐφ' ἡμῶν. Πανταχόθεν λοιπὸν ὁ ἄμεσος πόλεμος εἶναι ἡ σωτηρία τῆς Ἑλλάδος εἶναι ὁ, τὸ πανελληνικὸ ἐκδιψᾷ, ὅτι ὁ στρατὸς φωνάζει, ὅτι οἱ κάκοι τοῦ βασιλείου ἀπειλιτικὸς ἀπαιτοῦν. Ὁ πρωθυπουργὸς οὐτε τὸν Ράδοβιτς, οὐτε τὸν Ραπάνοβιτς, οὐτε τὸν ἴδον Ἰησοῦν οὐδεὶς πλέον ν' ἀκούσῃ, ἀλλ' ὁφείλει νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν ἀπειλιτικὴν κραυγὴν τοῦ ἔθνους του. Ἐξηγήθησαν πλέον αἱ θεατρικαὶ ἐκδομῆσεις καὶ τὰ ἐκθύβηλα μέτρα. Ἐκθεσοῦν καὶ ἀλέμιστος ἐστὶν ὁ πρωθυπουργὸς ἐάν ἄμεσον πόλεμον δὲν προτιμήσῃ, ἵνα διασωθῇ τὸν ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΝ.

Σ. Ξ.

Η ΙΣΟΒΟΤΗΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ.

Ἡ ἐνδεῖα καὶ ἡ γλιωρότης τοῦ μισθοῦ τοῦ Δικαστοῦ. (Συνεχία ἐκ τῆς σελ. 132).

Κύριοι Ἕλληνες! τίνας εἶδους δικαστὰς ἐπιθυμεῖτε; Ἐπιθυμεῖτε δικαστὰς δαναϊζομένους χρέματ' ἐκ τῶν δικηγόρων καὶ τῶν πελατῶν αὐτῶν; Δικαστὰς δαναϊζομένους ἐκ τῶν τοκογλόφων τῶν Ἀθηνῶν πρὸς 2 1/2 % καὶ 30 %; ἔξοφλοῦντας δὲ αὐτὰ διὰ μίαν κούβλια καὶ μίαν ἀδικίαν ἀποράσας; Ἐπιθυμεῖτε Κύριοι Ἕλληνας; δικαστὰς ἐχόντας κορὴν συναλλαγμάτων εἰς τὴν ἀγορὰν σορεῖαν ἀποδογὰν καὶ ὑπογεώσεων ἢ ἐλοκλήρων ἐτῶν ὁ μισθὸς δὲν ἀρκεῖ νὰ τὰ ἐξοφλήσῃ; Κύριοι Ἕλληνας! Ἐπιθυμεῖτε δικαστὰς ὄφελοντας πρὸς τοὺς κροπολικαζυτῶν, πρὸς τοὺς παντοπόλας των, πρὸς τοὺς βάρπτας των, πρὸς τοὺς οἰκοδομῆστας των, πρὸς τοὺς ὑποθηματοποιούς των, πρὸς τοὺς καπονοπόλας των, πρὸς αὐτὰ ἐπὶ τὰ κερρανεῖα, πρὸς τοὺς ὑπεράτας των, πρὸς τοὺς ἀμαξήλατας των καταπιεζομένους ὑπὸ τούτων καὶ αἰδομένους, καὶ συνακωντούς αὐτούς; Κατακράσασον οὕτω τὴν γλῶσσὴν τοῦ νόου των καὶ καλοῦσιν αὐτούς νὰ ἐργασθῶσι. Ἐπιθυμεῖτε δικαστὰς τρέχοντας καὶ δαναϊζομένους ἐκ τῶν δικηγόρων τὸ Σάββατον 10 δραχ. ὅταν τῆς ἀγορᾆς ἡ πίστις ἐξαντληθῇ, ὅπως προσβάσῃ τὰς ἀνάγκας τῆς Κυριακῆς τὸν οἰκογενεῖαν των. Κύριοι Ἕλληνας! Ἐπιθυμεῖτε δικαστὰς ὅτινες εἶναι ἠναγκαζόμενοι νὰ παρουσάζωσι τὰς συζύγους, ἀδελφὰς καὶ θυγατέρας των εἰς τὸν κόσμον ὡς ἐντιμῶς ὑπερηστὰς ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς συμβίβας τῶν πολυτελεστάτων χρυσοκαυθῶν, ἢ ποριζομένους τὴν πολυτέλειαν δι' οὐδὲν ἅπο μέρους οὕτω δύνανται; Ὁθελετε δικαστὰς τρέχοντας ἐξ οἴκου ζητούντες ὅπως ἐξοφλήσῃ διὰ πολυφῶνον νύμφης γενόμενοι τὸ ἀντικείμενον τῆς χλευστικῆς γέλωτος τῆς πόλεως; Ἐπιθυμεῖτε δικαστὰς εὐρισκομένους εἰς παντὸς εἶδους χρηματικὴν στενοχωρίαν, παραμελοῦντας τὸ σοβαρὸν ἔργον καὶ καθήκον των καὶ εἰσπρηχομένους ἀφανῶς εἰς παντὸς εἶδους ἐπιχειρήσιν, κερδοσκοπίαν καὶ συνεταρισμὸν μετ' ἄλλων παλαιωπραγμόνων, βαθμηδὸν δὲ βυθιζομένους εἰς ἐνοχλὴν καὶ εὐθύναν τοιαύτας, ὡστε νὰ ἦναι ὑπὸ τὸ κράτος καὶ τὴν δουλείαν τῶν τοιούτων χρεῖν δὲ τῆς ἰδίας των σωτηρίας νὰ ἀναγκάζονται νὰ πράττωσι πᾶν εἶδος ἀδικήματος. Πάντα ταῦτα ἡ ἐνδεῖα, αἱ χρηματικαὶ στενοχωρία καὶ αἱ οἰκονομικαὶ ἀνάγκαι δύνανται παντὸς κλάδου καὶ φύσεως ἀνθρώπων νὰ ὀφθῶσιν νὰ τὰ κάμῃ ὅπως λέγῃ τὸ ἀρχαῖον περὶ ἀνάγκης λόγιον. Πάντες οἱ ἀνθρώποι οἱ εἰς τοιαύτην θέσιν τίθεντο οὕτε τὸν νοῦν ἔχουσι οὕτε τὸν ἀρμόδιον χρόνον διὰ τὰ σοβαρὰ καθήκοντα τὰ ὅποια ἡ πολιτεία ἀνέθεσε ἐπὶ τούτων, κρατοῦσι λοιπὸν πυρμίδας καὶ στήλας καὶ σωροὺς δικογραφῶν διὰ μῆνας εἰς τὰ διαμνηστικὰ των, αὐδέποτε μὲν καθῆκον καὶ ἀνευ θεολογούμενων ὀρθολογῶν βελανίζοντες αὐτὰς. Ὅτε δὲ πιζόνται ὑπὸ τῶν πασχόντων, ὅπως ἐκδίδουν μίαν ἀπόφασιν τὴν κάμνουν; ἰδιδουν τὰς δικογραφίας πρὸς τὴν συγγενῆ των δικηγόρον, ὅχι μόνον νὰ καταστῶσιν οὕτως τὴν ἀπό-

φασιν, ὅπως ὁ δωροδόκος τὴν ἐπιθυμεῖ, ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν καταστῶσιν μετὰ τοῦ δικηγόρου τοῦ δωροδόκου συνεργαζόμενος. Τοιαῦτα φωνάζει ὁ κόσμος διὰ τὴν δικαστὰς. Καὶ ὅμως ἡ ἰσοβότης δὲν πεταίει. Ἄλλ' εἶναι σαφὲς ὅτι τὸν δικαστὴν καὶ τὸν δικηγόρον οὐδεὶς ἀπολύσει καὶ συνεταρισμοῦ οὐδεὶς. Ἕλληνας εἶναι σκανδαλὸν, τὸ ὅποσον ἐδημοσύνησεν ἡ πολιτεία, τὸ ὅποσον ἐν γνώσει τῆς Ἐθνοσωλεῖσεως, τῆς Βουλῆς, τῶν διαφόρων κυβερνήσεων ὑπάρχει καὶ βασιτεῖαι ἐν Ἑλλάδι, ἐν τῷ ὅποιῳ ὡς εἰς βᾶσανον καὶ δοκιμασίαν τίθεται ἡ ἀρετὴ τοῦ μάλλον ἐναρτέου ἀσθητοῦ καὶ ἀκεραίου δικαστοῦ, εἶναι πειρασμοὶ πρὸς τοὺς ὁποίους, μ' ὅλις πλῆξῃ παραλογίζουσα ἀφ' ἐνὸς ἡ ἐξουσία ἐνα δικαστὴν ἀφ' ἐτέρου παρανομοῦσαστὴν βαρύτερα τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τὴν ὑψηλὴν θέσιν ἀνηλεῶς διὰ τὰς πενίας ἢ ἰδίᾳ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἀπαρχειματιστῶς τὸν ὄντι. Δέγρον ἀπαρχειματιστῶς, διότι εἰς τὰ λοιπὰ συνεταρισμὰ ἔθνη οἱ δικαστὰς δὲν δημιουργοῦνται, ὅπως ἐν Ἑλλάδι, δὲν δημιουργοῦνται, ὅπως μόνον πορίζονται ἐνα ἄθλιον πόρον ζωῆς, ἀλλ' ὅπως ὡς ἀνεξήρτητοι πολυποῖσι ἄνδρες διανέμουν τὴν δικαιοσύνην, ὅπως πορίζονται νυχιημέρην σπουδαζοῦσι μακρὰν τοῦ ἐπιλοίου κόσμου ἐκτός των ἀναθεταίμων πρὸς αὐτοὺς ὑποθέσεων τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἐθνῶν τὰς καθημερινὰς μεγαλάς δικὰς καὶ τὰ ἐκδιδομένα κατ' ἐκστὴν περιανθὴ συγγράμματα καὶ τὰς παρτηρήσεις καὶ ἐπιρροίας τῆς κοινῆς γνώμης ἐπὶ τῶν δικῶν τούτων, τουτέστι τῆς ἀρχῆς ἡ κακῆς ἐντυπώσεως ἢν μία ἀπόφασ ἐπὶ ἐξοφλήσῃ. Ἄλλ' ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἀγνωστον πᾶς δικαζὴ ὁ ἐπιλοῦπος κόσμος! Εἶναι ἀγνωστον τί λαμβάνει καθημερινῶς χωρὸν εἰς τὰ ἐπιλοία δικαστῆρα τοῦ κόσμου, εἶναι ἀγνωστον ὅποια κατ' ἐκστὴν πραγματικὰ δρόματα καὶ μνηστορήματα παντὸς κλάδου τοῦ ἀνθρωπίνου βίου ζωντανῶς διαδραματίζονται ὑπὸ τὴν στέγην τῶν δικαστηρίων τῆς Εὐρώπῃς. Εἶπομεν ἀπαρχειματιστῶς, διότι ἐν Ἑλλάδι χρεῖν τῆς ἐτοιμοκαπίνας καὶ ἐνὸς μικροῦ μισθοῦ 250 δραχ. εἰς νῆς μ' ὅλις ἐξέλθῃ τοῦ Πανεπιστημίου διορίζεται δικαστὴς εὐάγγελτος ἀδιαφορῶς τῆς πεύρας, ἡθικῆς, ἡλικίας καὶ κοινωνικῆς του καταστάσεως.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκτός των μεγάλων μισθῶν τῶν δικαστῶν σπανίως ἀναβιβάζονται ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἔθρας ἀνὴρ μὴ ἔχων τουλάχιστον ἐκατὸ χιλιάδας λίρας στερεῖνας περιουσίαν, κατ' ὅτι οὐδεὶς προεβιβάζεται ἐκεῖ εἰς τὸν βελῆμον τοῦ Πρωτοκόου ἂν τουλάχιστον δὲν ἔχει εἰκοσι ἐτῶν δικηγορικὸν βίον, διακριθῆ δὲ διὰ τῶν ἀγορευσῶν του ἐπὶ παντοίου θέματος καὶ ἀνώτερον δικηγόρου δηλ. νομοδιδασκαλοῦ (queens counsel). Ἐπειθὲ δὲ οἱ τοιοῦτοι Νομοδιδασκαλοὶ κερδίζουσι ἐτησίως 40,000 μέχρι 20,000 λίρας στερεῖνων, δαπανοῦσι δὲ οὐτὸ τὸ ἡμισίον ἐκ τούτων, διότι ἡ σορεῖα τῶν ὑποθέσεων των εἶναι τοιαύτη ὅσον τὸ φιλόπονον καὶ ἐργατικὸν ἐνὸς ἀνθρώπου δύναται νὰ ἀνέξῃ, ἴσως δὲ διακεδῶσται καὶ πολυτελεῖας δὲν ἐπιτρέπεται πρὸς αὐτοὺς ἕκαστος κατανοεῖ, ὅτι μετὰ τούτων ἐτῶν οἰκονομίας ἀναβαίνουσιν οὕτω τὴν δικαστικὴν ἔθραν πλούσιος μᾶλλον διὰ τὴν τιμὴν τὸ κέρδος, διότι ὁ Ἀγγλίας δικαστῆς ἐργάζεται ἐπὶ μᾶλλον πολυμύθως τοῦ Νομοδιδασκάλου καὶ ζῆ ἐπὶ μᾶλλον περιουσιμένους ἢ ἄλλου θέλομεν ἀπαρχειματιστῆ, πληροῦται δὲ ὀλιγώτερον, ἢ ὅτι ἐκέρδιζεν, ὅταν ἦτο ἀνώτερος δικηγόρος. Ἀλλὰ βεβαίως πολλοὶ λέγουσι τὸ τετριμμένον, ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶναι Ἀγγλία ἡ δὲ Ἑλλὰς εἶναι Ἑλλὰς ὅτι δὲ ἄλλου εἶδους νομοθεσία ὑπάρχει ἐκεῖ. Λοιπὸν Κύριοι Ἕλληνας ἀντιγράψετε κατ' ἐκστὴν τὰς κατανοήσεις καὶ τοὺς παραλογισμούς των Φράγκων, οὐδεμίαν δὲ τῶν ἀρετῶν αὐτῶν τῶν μάλλον χρησίμων ἐν τῇ εὐμάρειᾳ ἡμῶν; Ἄλλ' ἡ διανομή τοῦ δικαίου παντοῦ εἶναι μίαν, ἂν καὶ ὁ τρόπος τῆς διανομῆς δυνατὸν νὰ ἦναι διάφορος. Ἡ χρυσότης του διαλαζόμεν τῶν δικαστῶν εἶναι παντοῦ ἡ αὐτῆ, ὅταν δὲν ὑπάρχει διαφορά. Ὁ Καρδὴς εἶναι προτιμώτερος ἐνὸς κωδικολόγου, ὅταν εἰς τὰς ἀποφάσεις του διαλαζόμεν ἡ δικαιοσύνη. Ὁ Μωάμεθ ὁ Β' ὡς ὁ Καυζῆστος Βασιλεὺς τῆς Περσίας ἐξέδραον ἕνα Κἀθῆν, διότι τὸν συνέλαβεν ἐπὶ δωροδοκίᾳ προεβιβάζας δὲ τὸν υἱὸν τοῦ ἐκδραπέτου δικαστοῦ ἐξήπλωσε τὸ δέμα του πατρὸς ἐπὶ τῆς δικαστικῆς του ἔθρας ἵνα ἐπὶ τούτου καθήμενος οὕτως δικαζῇ καὶ ἐκδίδῃ τὰς ἀποφάσεις του. Ὅδε αὐτοκρατορῶ Θεοδώργου πληροφρηθεῖς ὅτι, τινὲς τῶν δικαστῶν του ἐκράτου ὑπέθεσαν μίαν γῆρας γυναι-

κὸς ἐπὶ πολλοὺς μῆνας ἐκοινοποίησε πρὸς αὐτοὺς ὅτι ἂν δὲν ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασιν τὴν ἐπικύριον θὰ δικασῇ αὐτοὺς τοὺς ἴδιους. Οἱ δικαστὰ ἐξέδραον κατὰ συνέπειαν τὴν ἀπόφασιν. Διὰ τὴν λοιπὸν ἀφοῦ ἡδύνασθε νὰ ἐκδώσῃ αὐτὴν ἐντός εἰκοσι τεσσάρων ὡρῶν τὴν δικαιοσύνην οὕτω μετ' ἀναγκαστικῶς προσκαλέσας αὐτοὺς ἐκράζεν ὁ Θεοδώργος συγγρόως διατάξας τὴν ἀποκεφαλίσιν των. Ἐνταῦθα ἐντυχῆς τοιαῦτα παραδείγματα δὲν δύναται εἶς νὰ περιμένῃ δηλ. ταχύτητα δικαιοσύνης ἐπὶ κεραραγμένης ὁδοῦ. Ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ ἐκτός τινῶν δικῶν ἀριστοτήτων μὲν ἀνθρώπων μετὰ ἐκλινομένων, τῶν ὁποίων οἱ μάρτυρες, ἢ τὰ κτήματα εὐρίσκονται εἰς μεμακρυσμένας ἀποικίας οὐ ἕνεκα μένουσιν πέντε ἢ καὶ δεκάετη ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ Chancery, οὐδεμίαν δικὴν παρταίνεται μεθ' ὀλιγῶν ἡμερῶν τῆς κλιναβολῆς τῆς μακρύτερον τῶν δύο τὸ πόδι ἐτῶν. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἀκούειτορικὰς ἀτελευτήτους ἀπὸ τοῦ 1860 δέκα ἐτη εἶναι μὴν διὰ τὰ δικαστήρια τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐν τούτοις, ἡμεῖς ὁ συνεταρισμῶς εἶναι Ἕλληνας, τὸ τοιοῦτον δὲν τὸ θεωρεῖτε δουλείαν δὲν τὸ θεωρεῖτε τυραννίαν. Ἄριστα ἄριστα. Ἐν Ἑλλάδι ἅμα ἡ Μοῖρα Κλωθὸ τὸ ἰσοβίον νῆμα τοῦ δικαστοῦ διὰ τῆς ἡλικίας αὐτῆς κλώσῃ, ἡ δὲ δεσποῖνα Λαχρῆς περιτυλίσσῃ τούτο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς του αὐτῆς, πρὶν ἢ Ἄτροπος διὰ τοῦ ψαλιδίου προσδιορίσει τὸ περρωμένον προσθάνει ἡ νέα θυγάτηρ τοῦ Ἑρέβου καὶ τῆς νυκτὸς Νεφέσεως καὶ ῥίπτει ἐπὶ κεφαλῆς του οὐχὶ τὰς δοδεκα πλῆξας τοῦ Ἰσραήλ, ἀλλὰ τὰς δωδεκα πλῆξας τοῦ Ἑλληνικοῦ συντάγματος, πρώτῃ των ὁποίων εἶναι αὐτὴ περὶ τῆς σημερον διαπραγματευομένης, ἡ τῆς χρηματικῆς στενοχωρίας των διότι τὸ τελευταῖον ὑπάλληλος εἰς τὴν σορεῖαν του εἶναι ἱπλοῦστοτερος ἐνὸς Ἀρειοπαγίτου, ἂν ὁ Ἀρειοπαγίτης ἐξέρχεται τῶν ἑνὸν ἐκ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ καὶ οὐχὶ ἐκ τίνος ἰδιαίτερας περιουσίας. Ἡθελεν εἶσθε γελῶν νὰ φέρομεν εἰς συγκρίσιν, ἡ καὶ νὰ εὐχρηθῶμεν οἱ μισθοὶ τῶν Ἑλλήνων δικαστῶν νὰ προσεγγίσουσιν ἐκείνους τῆς Ἀγγλίας Γαλλίας καὶ Γερμανίας μ' ὅλον ὅτι ὁ βίος ἐνταῦθα σχετικῶς εὐρισκται εἰς ἀνίστοτρον ἀναλόγηται ἐκείνου τῶν ἐπικρατειῶν αὐτῶν. Ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπάρχουσι μισθῶδες μεγάλου μισθοῦ, ἐνθ' ὁ βίος εἶναι εὐωνότερος τοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἐνθ' ὁ βίος ὑπάρχουσι μισθῶδες μικροῦ μισθοῦ, ἐνθ' ὁ βίος εἶναι τουλάχιστον 50 ο/ο πολυδραπανότερος ἐκείνου τοῦ Λοιδίνου. Ἐνταῦθα ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀρειο Πάγου ἔχει 500 δραχμὰς ἂν καλῶς εἰμεθα πληροφορημένοι, ἐνθ' ὁ βίος τοῦ ἄνδρος Τζάνου Lord Chancellor τῆς Ἀγγλίας ὁ λόγιονος ἐκείνου μετὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρειο Πάγου ἔχει 1000 λίρας στερεῖνας κατὰ μῆνα. Ἐνταῦθα εἰς ἐφέτης ἔχει 400 δραχμὰς, ἐνθ' εἰς Ἀγγλίαν εἰς δικαστῆς τοῦ δικαστηρίου τοῦ ἐδωλείου τῆς Βασιλείσεως (Queens-Bench) ἔχει 600 λίρ. στερελ. κατὰ μῆνα. Ἐνταῦθα εἰς Πρωτοδικῆς ἔχει κατὰ μῆνα δραχ. 250 ἐνθ' εἰς Ἀγγλίαν εἰς δικαστῆς τοῦ Common plea μετ' οὐ ἀντιστοιχεῖ ἔχει 500 λίρ. Ἐνταῦθα εἰς πταισματοδικῆς ἡ Εἰρηνοδικῆς ἔχει 200 δραχ. κατὰ μῆνα ἐνθ' ἐν Ἀγγλίᾳ ἔχει 2000 λίρ. στερελ. κατ' ἔτος.

Εἶπομεν, ὅτι ὁ βίος συγκριτικῶς εἶναι εὐωνότερος ἐν Ἀγγλίᾳ ἢ ἐν Ἀθῆναις, πρῶτον διότι τὰ ἐνοίκια ἂν μεγαλοπρεπῶν καὶ τερωπῶν προεστειῶν τῆς πόλεως εἶναι τουλάχιστον 30 % εὐωνότερα τῶν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοιοῦτον ἀναπαύσεων καὶ εὐκολιών, αἱ ἐνταῦθα ἀδύνατον εἶς νὰ ἀπολύσῃ. Σημειοῦται δὲ ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ δὲν ὑπάρχουσι τρεῖς τζέεις κοινωνίαι, ἀλλὰ δέκα πέντε δηλ. ἐκ τῶν δαπανουσῶν οἰκονομῶν δέκα πέντε ἐκατομμύρια φράγκων ἐτησίως μέχρι τῶν ζωντων μόνον μετ' ἑκατομμύρια δραχμ. κατ' ἔτος δηλ. τῶν σ κ α β ε ν ε τ ζ ε ρ ε, π δ π ε ρ σ καὶ τινῶν τῆς ἐσχάτης τζέως κ ο σ τ ο μ α γ κ ε ρ ε. Ὑπάρχουσιν ἑκατοστῆς χιλιάδων οἰκονομῶν τοῦ Λοιδίνου τῆς ὑψηλοτέρης ἐντιμότητος ζῶσαι μετ' 250 φρ. τὸν μῆνα δηλ. δέκα λίρας ἔχουσαι ἐπὶ μόνον ἀναπαυτικὸν οἶκον μετ' κῆπον καὶ τὰς διακεδῶσται των καὶ τὴν τοῦ οἴκου καθαριότητα, ἀλλὰ καὶ ἐνδοχρεῖα κομφὲ πολυτελεῖ καὶ λίαν πολυδάπανα, διότι ἐν τῇ Βαβυλωνί ἐκείνῃ ὑπάρχουσαι αἱ ἀγοραὶ τῆς Χάουτιντς, τῆς Μπρι-Δεῖν, τοῦ

Σπίταφιλδς καὶ ἄλλαι πλεῖσται ἐν αἷς ἀγοραζεῖ ὁ ἀνθρώπος μίαν ὀλόκληρον πυρμίδα νέων καὶ παλαιῶν ἐπιρραζῶντων, νταντέλιων, κλωσῶν, μεταξῶν ἢ βελουδένων ταχυγῶν, καὶ παντὸς εἶδους μεγέθους καὶ χροῖας ταυνῶν, παντὶν λευκῶν ἢ χροματισμένων καὶ παντοίων ἄλλων ὑφαμάτων διὰ μόνον ἡμῶν σελίνια καὶ ἐνέεις δηλώων, τουτέστι τρεῖς καὶ ἑνὸς δραχμᾶς. Οὐδεὶς ἐξετάζει ἐκ τίνος Μεγάρου, ἐκ τίνος περιήρουν τῶν συμφῶν βάρπτας, ἐκ τίνος μηχανουργοῖον συνελήθσαν ἡ ἐκλάπισσαν, ὅτι δὲ ἡ ἀρχικὴ τὸν ἀξία ἦτο τουλάχιστον πεντακοσίων φράγκων, ἀρκεῖ ὅτι τὰ ἀγοραζεῖ ἐκ τοῦ σπυρίου τοῦ δημοπράτου ἐντιμῶς ἀρκεῖ δὲ ἐπὶ ἐν τῇ πυρμιδῇ αὐτῇ μίαν φιλόπονος οἰκονομία εὐρίσκει οἷαν δῆποτε ἐπιθυμῆ ὕλην, ὅπως κατασκευασθῇ ἡ σπολιγὴ τὰς ἐσθῆτας των καὶ ἐξέλλῃ εἰς τὰς ἐσπασφείας ἢ τῶν περιπτῶν πολυτελεῶν ἐνδομυμένη. Ἄλλὰ μήπως δὲν πωλεῖται ἐκεῖ μίαν ἐκ τοῦ πολυδάπανότερου κατωρῆ πεποικιλμένη μετ' ἑτάχτῃ καὶ νόθους λίθους νεοκατασκευαστοῦ ἐσθῆθις 3 1/2 φρ. στοιχίσασι χίλια τριακόσια φράγ. μόνον πρὸ τινῶν μινῶν; ἢ ἄλλα θοοῖα ἐνδοχρεῖα παντοίων ὑφαμάτων, καπελλῶν στοιχίσασι τρεῖς καὶ πέντε λίρας τὸ ἐν διὰ δύο ἢ τρεῖς δραχμᾶς; Ἐνθυνοῦμεθα ἐν μίξ τῶν ἀγορῶν τούτων ἐνδοχρεῖα ὀλοκληρον σάκων περιέχοντα τουλάχιστον πενητήκοντα ὑποδήματα σαנדάλια, ἐμβόδας κτλ. παν. τῆς μεγέθους ποῦτῶν καὶ χρονολογίας ἂν καὶ ἐκ τούτων δὲν ἡδύνατο εἶς νὰ ἀρηματίσθῃ ζεύγος νὰ ἐκπύσων διὰ μόνον τεσσαρῶν καὶ ἡμισιο δραχμᾶς ὑπὸ τὸ σπυρίον τοῦ δημοπράτου. Ὅταν ὁ κλέπτης, κλεπτοδόχος, ἢ δαναῖστῆς Ἰσραηλίτης εἰσθῆεν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐκείνοιας δὲ τὸν σάκκον του μετ' ἑτάχτῃ οὐδ' ὁ λόγος ὑποδύματα ἤρατο νὰ ζῆτῇ δι' ἑκαυτὰ δεκαπέντε σελίνια. Οἱ περισσώτερες ἐκἀγαθῶν λέγοντες πρὸς τοὺς κατεβῶ Μουσῆ κατεβῶ! Πῶς κατεβῶσθαι! νὰ δέκα μόνον σελίνια εἰπεν οὕτος μειδιῶν ἀφ' ἐνὸς προσποῦμένου ἀφ' ἐτέρου ὅτι ἔκλειεν. Κατέβῃ ἀκόμη Μουσῆ μᾶλλον καγγύζοντες ἐκράζον ἐπὶ οἱ ἀγορασταί. Νᾶ, τί νὰ κατεβῶ πέντε σελίνια μόνον καὶ ὀρχίζομαι εἰς τὴν τιμὴν μου δὲν πένω λιγώτερον λέγει οὗτος σκλυροπῶς. Ἀκόμη, ἀκόμη φωνάζουσι οἱ περισσώτερες. Ὁ Μουσῆς κατεβίβασε τὴν τιμὴν τῶρα ἀνὰ ἡμῖον σελίνιον ἀπληπισμένους δὲ ἐπακονεῖτε τὰ ἐμπορεύματα ἐν τῷ σάκκῳ του μέχρι ὅποτε εἰς τὰ τρία σελίνια καὶ ἡμῖον ἐπαρνούσασθῃ ἀγοραστῆς ἀλήθης. Ἐνοητοῖν ὁ ἀγοραζὼ

τησίας των δικαστών της πρό παντός άλλου τα-
μαίον τὸ ὅποσον ἐδαπάνησε, μέχρι νῦν ἀπὸ τοῦ 1854
εἰς ψευτοπολέμους, χωρὶς ἔτι οὔτε ἓνα οἰκόπεδον
τουρκικοῦ ἐδάφους νὰ κατακτήσῃ ἡ Ἑλλάς, ἐνῶ οἱ
σπαταλήσαντες αὐτὴν ἀπέκτησαν οἰκόπεδα, χωρά-
φια, ποταμούς, θαλάσσας, ὄρη καὶ λαγκάδια καὶ
ἐγγειανθὲν συνταγματικῆ ἰσχύος φρουραρχοὶ αὐτῆς·
τὸ τοιοῦτον ταμαίον βεβαίως πρέπει νὰ διαθέσῃ
ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης, ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας τῆς πε-
ρισούσιας τοῦ πολίτου, ὑπὲρ τῆς κατακρατήσεως τῆς
ὑπεροχῆς τῶν πλουσίων ἐνώπιον τοῦ νόμου τῶν ἀ-
πηνῶς σήμερον καὶ θρασέως κλεπτόντων τὰς περι-
ουσίας τῶν πτωχῶν, ἐάν ποτε οὗτοι ἔχουσι τὴν δυ-
στυχίαν νὰ τοὺς ἐμπιστευθῶσι μετὰ τοῦ αὐτοῦ κυ-
νισμού μεθ' οὗ τινὲς τούτων ἐφωράθησαν κλέπτον-
τες εἰς τὸ χροτοπαίγιον ἐκατὸν μόνον φράγκα, τὸ
ταμαίον αὐτὸ λέγομεν ὀφείλει νὰ πληρῶνῃ πρό παντός
ἄλλου διαφοροτικῶς μισθοῦ τῶν παρόντων ὅπως
δημιουργήσῃ δικαστὰς ἀνεξαρτήτους καὶ ἐναρέτους
ὡς ἐκείνους τῶν λοιπῶν ἐπικρατειῶν τοῦ πεπολιτισμέ-
νου κόσμου. Δικαστῆς ἀνώτερος πρό τινῶν ἡμερῶν
ἐνώπιον δύο ἐτέρων Κυρίων εἶπεν εἰς ἡμᾶς «Ὁ βλε-
πῶς ἐβλάθη νὰ διαπραγματευθῆς τὴν ἰσοδιότη-
τῶν δικαστῶν, σὲ νοθεύῃ νὰ παρατηρήσῃς διότι δὲν
θὰ τὰ βγάλης πέρα. Πρῶτον ὁ κόσμος θὰ τὸ ἐκλά-
θῃ ὅτι τὸ κάμνεις διὰ νὰ ἐπηρεάσῃς τὰς δίκας
σου δεύτερον τὰ δικαστήρια τῆς Ἑλλάδος οὐδε-
μίαν ἔχουσι σχέσιν μετὰ τῶν τῆς Ἀγγλίας, οὔτε
δύναται οἱ ἀγγλικοὶ νόμοι νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἐνταῦ-
θα, ὅπου ἔχομεν τὴν Γαλλικὴν νομοθεσίαν ἐκτὸς
τούτου οἱ ἄγγλοι δὲν ἔχουσι νομοθεσίαν.» Ἀπεφύ-
γαμεν τὴν συζήτησιν μετὰ τοῦ Ἀρειοπαγῆτου τού-
του πρὸς τὸν ὅποιον τρέφομεν σέβας πολὺ διότι ἀ-
νεδέχθημεν διὰ τοῦ καλάμου δημοσίας ν' ἀναλύ-
σωμεν τὰς δώδεκα περιπετείας τὰς μαστιχούσας
τὴν ἰσοδιότητα· τούτο ἐνομολεσχῶν τις ἀδύνα-
τον νὰ κάμῃ εἰς τινὰ λεπτὰ τῆς ὥρας. Ἐνταῦθα
ὁ σκοπὸς δὲ δὲν εἶναι νὰ τὰ βγάλωμεν πέρα ἀλλὰ
νὰ στρέψωμεν τὴν ἰσοδιότητα ἐπὶ τοῦ περιστροφι-
κοῦ στηλοβάτου αὐτῆς καθ' ὅλας τὰς φάσεις τῆς
ὅπως τὸ κοινὸν ἰδῆ αὐτὰς εἰς δὲ τὰς φάσεις αὐ-
τὰς δὲν εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ νομοθεσία σχετικὴ μόνον
μετὰ τὴν Ἀγγλικὴν ἀλλὰ καὶ μετὰ ἄλλων ἐπικρα-
τειῶν τῆς Εὐρώπης. Τοῦτο ἄλλοι μᾶλλον ἡμῶν ἐν-
διαφερόμενοι ὄφειλον νὰ κάμουν ἂν εἶχον σέβας
διὰ τὸν συνταγματικὸν βίον τῶν μελλουσῶν γενε-
ῶν τῆς Ἑλλάδος, ἂν δὲν ἦσαν τόσον ἐγωῖσται ὡς
νῦν εἶναι καὶ τοῦτο, ὅπως μὴ αὐριοῦ καταργηθῆ
αὕτη ἔνεκα τῆς νῦν ἀποδοκιμασίας ἢ ἀποτυχίας
τῆς πρὶν τὸ ἔθνος γνωρίσῃ τὰς ἀρετὰς τῆς καὶ τὰ
τρῶτὰ αὐτῆς αἴτια τὰ φέροντα αὐτὴν εἰς τοιαύτην
νοσῶδη κατάστασιν.

Ἀφοῦ οὐδεὶς ἄλλος ἔκαμε τοῦτο τὰ δὲ δικαστή-
ρια τῆς Ἑλλάδος, ὡς λέγει ὁ λόγος, πηγαίνουσι κατὰ
διαβόλου τὸν κατήφορον διατὶ ἡμεῖς νὰ μὴ κάμωμεν
τὴν ἀρχήν. ; δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα ἄρα πρὸς τοῦτο
ἀφοῦ τὸ πλείστον μέρος τοῦ βίου ἡμῶν διήλθομεν ἐν
Εὐρώπῃ σπουδάζοντες ἐκεῖ οὐχὶ δὲ χροτοπαίζοντες
ὡς ἄλλοι· πλουσιοπαρόχος δὲ πληρώσαντες πρὸς
ἐξώνησιν τῆς πείρας; Ἄλλ' ὁ κόσμος παντοῦ ἦναι ὁ
αὐτὸς καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ αὐτοὶ ἅμα τις πρῶτος ζη-
τήσῃ διὰ τῆς σκληρῆς ἀληθείας, ἢ καὶ τῶν μύθων
νὰ παραταχθῆ κατὰ τῆς βασιλευούσης διαφθορῆς.
Ὅταν ὁ κ. Μῶθ (Moth) ἐδημοσίευσεν εἰς Γαλλίαν
τοὺς ἀλληγορικοὺς μύθους τοῦ τῆς διεφθαρμένης τότε
ἐποχῆς, ἐν γεύματι τοῦ πρίγκηπος τῆς Βανδῶμ, ἐν
ᾧ ἦσαν παρόντες ὁ περιφημὸς Ἀβδὰς Σχωλιέ, ὁ ἐ-
πίσκοπος τῆς Λυσῶν, υἱὸς τοῦ περιωνύμου Bussi-
Rahutin πλήρης εὐφυίας καὶ ἀλατος, ὡς καὶ ὁ Ἀβ-
βὰς Κουρτέν, ὁ ἱππότης Βουϊλλῶν ὁ Βολταῖρος καὶ
ἄλλοι ἐκ τῶν καλλιτέρων κριτικῶν τῆς ἐποχῆς των
πάντες οὗτοι ἅμα τὸ ὄνομα τοῦ κ. Μῶθ ἐπροφῆθη
ἐν εἰρωνεῖᾳ ἤρχισαν τὰς πικροτέρως ἐπικρίσεις καὶ
σαρκασμοὺς κατὰ τοῦ συγγράμματός του. Ὁ Βολ-
ταῖρος, ἀφοῦ ἠκροάσθη ἐκάστου τὰς παρατηρήσεις εἴ-
πεν ὅταν ἦλθεν ἢ σειρὰ του. «Κύριοι ἔχετε δίκαιον.
κρίνετε ἐν γνώσει τοῦ συγγράμματός, πραγματικῶς
μεγίστη ἢ διαφορὰ μετὰ τῶν μύθων τοῦ κ. Λὰ
Φοντέν καὶ τούτων τοῦ κ. Μῶθ! Ἀνεγνώσατε τὴν
τελευταίαν ἐκδοσιν τοῦ κ. Λὰ Φοντέν; — Ὅχι
ἀπεκρίθησαν. — Λοιπὸν δὲν γνωρίζετε τὸ ὠραιότε-
ρον αὐτοῦ τεμάχιον τὸ ὅποιον ἐσχάτως εὐρέθη με-
ταξὺ τῶν ἐγγράφων τῆς δουκίσσης τοῦ Βουϊλλῶν
ἤρχισε τότε ν' ἀποστηθίζῃ τοῦτο. — Ὁραῖον! λαμ-
πρὸν! Ἰδοὺ ἀλληγορικὴ ἀλήθεια, ἰδοὺ ἀναγνωρίζω τὸν

Λὰ Φοντέν. Εἶναι ἡ γυμνὴ ἀλήθεια! ἡ γυμνὴ φύ-
σις! ἡ εὐκρίνεια καὶ ἡ χάρις ἔλεγον πάντες. —
Κύριοι, εἶπεν ὁ Βολταῖρος, εἶναι τοῦ Λὰ Μῶθ καὶ
ὄχι τοῦ Λὰ Φοντέν. Ἐπαρακάλεσαν τὸν Βολταῖρον
τότε νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ τεμάχιον τὸ ὅποιον νῦν εὐ-
ρον ἀηδέστατον. Τοιαύτη εἶναι παντοῦ ἡ τύχη τῶν
συγχρόνων συνηγόρων τῆς ἀληθείας, ἡμεῖς δὲ γνω-
ρίζοντες πάντα ταῦτα εὐκόλως δὲν παρατιπούμεθα
τῆς ἀποστολῆς ἡμῶν, ὡς ὁ κύριος δικαστῆς μᾶς
νοθεύει, διότι εὐτυχῶς δὲν ἤμεθα ἱεροκήρυκες με-
ταξὺ ἀνθρωποφάγων. Ὅσον ὅτι γράφομεν ἵνα ἐπηρε-
ράσωμεν τὰς δίκας ἡμῶν διὰ τοὺς μὲν λέγομεν
Honni soit qui mal-y-pense! διὰ τοὺς
δὲ ὅτι καὶ Βολταῖρος ἐπιστρέφων ἐκ Λονδίνου.

Quoi! n' est-ce donc q' en Angleterre
que les mortels osent penser?
O rivale d' Athenes, o Londres, heureuse terre!
Ainsi que des tyrans vous avez su chasser
Les prejuges honteux qui vous livraient la guerre!
C' est la qu' on sait tout dire et tous recompenser.
(Ἐπεται συνέχεια) Σ. Σ.

ΤΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ

Εἰς ἄγγλος, εἰς γάλλος καὶ εἰς αὐστριακὸς μετέ-
θησαν τὴν παρελθούσαν τρίτην τὸ ἐσπέρως νὰ γευ-
ματίσῃν εἰς ἐν τῶν μεγάλων ξενοδοχείων τῶν Ἀθη-
νῶν τὸ γεῦμα συνίστατο ἐκ πέντε φαγητῶν μίαν
βαυκαλὴν καμπανίτου καὶ τρεῖς βαυκαλάζοιων ὄξε-
νοδόχος ὅπως ἐνθαρρύνῃ τοὺς γάλλους, ἀγγλοὺς
καὶ αὐστριακοὺς νὰ ἐπισκέπτονται τὰς εὐώ-
νους Ἀθήνας τί νομίζετε; ἔκαμε αὐτοὺς νὰ πλη-
ρώσωσι εἰκοσι πέντε φράγκα ἕκαστον ἀνευ οἶνων
δηλ. 75 φραγ. εἶχε δὲ καὶ εἴς φρ. διὰ κηρία ὧν οὐ-
τοι μετ' ἀγανακτικῆς ἀπεποιήθησαν τὴν πληρω-
μὴν λέγοντες ὅτι ὁ κόσμος δὲν τρώγει εἰς τὰ σκο-
τεινά. Τοῦτο συμφωνεῖ μετ' ὅσα γράφομεν εἰς τὸ περὶ
πολυδαπάνου τῆς ἰσοδιότητος τῶν δικαστῶν. Εὐ-
τυχῶς διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ ὅπως μὴ καταδικα-
σθῶσιν πάντες οἱ ξενοδόχοι καὶ τὰ τῆς Α' τάξεως
ξενοδοχεῖα των, εἰς τὸ μέγαλον Ξενοδοχεῖον τῶν
Ἐνῶν οὐτίνως ἡ μαγειρικὴ ἢ καθαριότης καὶ ἡ
ὑπερησία πρὸ δεκαπενταετίας εἶναι πεφημισμένη ἐν
ὅλῃ τῇ Εὐρώπῃ, χαίρει δὲ τὰ πρωτεία ἐν τῇ πρω-
τευσούσῃ μ' ὅλον ὅτι τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ Ξενοδοχείου
δὲν ἔχει Γαθικὸν ἢ ἀρχαῖον ἢ Ροκοκὸν εὐρὸ βυθ-
μὸν, εὐτυχῶς λέγομεν ἐδόθη ὑπὸ τινος πρέσβεως τὴν
παρελθούσαν ἐβδομάδα γεῦμα λαμπρότατον ἐκ δέκα
φαγητῶν δύο γλυκισμάτων καὶ παγωτῶν πρὸς μόνον
δέκα εἴς φραγκῶν τὸν ἀνθρώπον. Ταῦτα ὑπεδείξαμεν
πρὸς τοὺς κυρίους τούτους, γράφομεν δὲ σήμερον ἐν
παρόδῳ, διότι δύο τῶν Κυρίων τούτων ἀπήτησαν νὰ
τὰ δημοσιεύσωμεν, ἵνα μὴ οὗτοι τὰ δημοσιεύσωσιν
εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Ἀγγλίας καὶ Αὐστρίας μετὰ
τὴν ἐπιστροφὴν των ἐκεῖ.

Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν ἐξωτερικοῦ θεατρισμοῦ μετὰ
λύπης ἀναγκασθόμεθα νὰ γράψωμεν αὐτὰ συνιστῶν-
τες ἐν γένει πρὸς τοὺς κυρίους ξενοδόχους μετριάσιν
τῶν κερδῶν των. Εἰς Λονδίνον εἰς τὸ τερπνὸν ξενο-
δοχεῖον τοῦ ΠΑΟΙΟΥ εἰς Γκρίνουϊτζ παρὰ τὸν Τά-
μεσιν ἓνα τῶν μᾶλλον πεφημισμένων τῆς Ἀγγλίας
μετὰ δέκα σελίνια δηλαδὴ δώδεκα ἡμισυ φράγκα εἶχε
ἕκαστος, ζωμὸν, ἑπτὰ διαφοροτικὰ λίαν ἀφθονα φα-
γητὰ ἰχθύων, τρία κρεάτων, τέσσαρα χορταρικῶν,
δύο γλυκίσματα καὶ δύο ὀπωρικὰ, εἰς δὲ Παρισίους
ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Ἰσπανίας καὶ Οὐγγαρίας ἐν
τῇ ὁδῷ Τετ-μποῦ μίση τῶν κεντρικωτέρων καὶ εὐ-
γενεστέρων, ἔχει τις δύο δωμάτια, ὕπνου καὶ ὑπο-
δοχῆς, πρῶγευμα μετὰ βαυκαλὴν οἴνου ἐκ τριῶν φαγη-
τῶν τυροῦ καὶ ὀπῶρων, γεῦμα ἐκ πέντε φαγητῶν, δύο
γλυκισμάτων, ὀπῶρων καὶ μίαν βαυκαλὴν οἴνου διὰ
μόνον δέκα φράγκα τὴν ἡμέραν. Ἡμεῖς ἐκατοικῆ-
σαμεν πολλοὺς μῆνας εἰς ἀμφοτέρως τὰ ξενοδοχεῖα,
διὸ ὀμιλοῦμεν ἐκ πείρας. Οἱ κ. ξενοδόχοι τῶν Ἀ-
θηνῶν πρέπει νὰ ἐλκύουν τοὺς ξένους καὶ οὐχὶ ἀπο-
διώκωσιν αὐτοὺς ἐκ πόλεως, ἥτις δὲν ἔχει τὸν χει-
μῶνα διασκεδάσεις δι' αὐτοὺς. Κυρίως δὲ πρέπει νὰ
δώσουν μεγάλην προσοχὴν εἰς τοὺς ὑπηρετὰς των.
Εἰς αὐθάδης ὑπηρετῆς ἀρκεῖ νὰ καταστρέψῃ ἐνὸς
ξενοδοχείου τὴν καλὴν ὑπόληψιν.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ὁ γνωστὸς κατασκευαστῆς πυροβόλων Κρούπ
τῆς Ἑσπέρως παρέδωκε μέχρις σήμερον εἰς τὴν Σινι-
κὴν Κυβέρνησιν 150 πυροβόλα μεγάλης ὀκλής, τῆς
νεωτέρως τελειοποιήσεως καὶ πάντα ὀπισθογεμῆ, με-
ταξὺ δὲ τούτων συμπεριλαμβάνονται ἑπτὰ τῶν 17
ὑποδεκαμέτρων, καὶ τέσσαρα τῶν 21.

Ὁ Αἰδεσιμώτατος Ἀυεστ ἀναφέρει ἐν τοῖς τε-
λευταίοις ἐγγράφοις αὐτοῦ τῶν Ἰνδικῶν ἀρχαιοτή-
των, ὅτι αἱ φυλαὶ τῆς Καρο-Χίλλ συμπεριέλαβον
μεταξὺ τῶν θεοτήτων αὐτῶν τὴν Βασίλισσαν τῆς
Ἀγγλίας Βικτωρίαν, τὴν μητέρα τῶν Φεργικῆς, ἣν
νῦν λατρεύουσιν ὡς τὴν Μαχαδεβαν.

Ὁ κ. Ἑλλισων παισιματοδίκης τῆς ἀστυνο-
μίας τοῦ Λάμπου τοῦ Λονδίνου καταδίκασεν ἐσχά-
τως εἰς πρόστιμον εἰκοσι λιρῶν στερλινῶν, καὶ δύο
ἡμισυ λιρῶν ἐξόδα τὸν κ. Ἀβραὰμ τῆς Κένζικτων
ἢ ἐνὸς μηνὸς φυλάκισιν, διότι ἐπέτρεψεν ἓνα τῶν
ἵππων τοῦ πάσχοντα ἐκ βλήνης νὰ τὸν μεταφέρω-
σιν ἐκ τοῦ προκαταλείου Πέκαμ εἰς ἐκεῖνο τῆς Βρι-
ξίων ἀποστάσεως περὶ ἑκοσι λεπτῶν τῆς ὥρας.
Κατεδίκασε δὲ τὸν διευθυντὴν ἐνὸς ξενοδοχείου εἰς
πρόστιμον πέντε λιρῶν στερλινῶν, διότι παρώρμησε
τὸν κύνα του εἰς καταδιώξιν μίση γαλῆς.

Ὁ κοιτὸν τοῦ χειμερινοῦ παλατιοῦ τοῦ αὐτο-
κράτορος τῆς Ρωσίας συγκοινωνεῖ δι' ὑπογείων
στοῶν μετὰ τῶν φρουρίων τοῦ Ἁγίου Πέτρου καὶ
Ἁγίου Παύλου, ὡστε ἐν καιρῷ ἀνάγκης ἐντὸς τι-
νῶν λεπτῶν τῆς ὥρας δύναται νὰ κλεισθῇ ἀσφα-
λῶς ἐντὸς ἐνὸς τούτων.

Τραγικὸν συμβῆν ἀπαρμιλλοῦ φρίκης ἔλαβε
χώραν πρὸ δύο μηνῶν εἰς τὴν Μαγδεμβούργην. Κο-
ράσιον ἑπταετὸς εἰσῆλθεν εἰς τὸ ὠραῖον κοιμητήριον
μίαν ὥραν M. M. ἤρξατο νὰ συλλέγῃ τινὰ ἐκ τῶν
ἐν τούτῳ ἀνθέων. Εἰς νεκροθάπτῆς ἰδὼν τὸ κορά-
σιον ἐδράμε καὶ συλλαβὼν αὐτὸ μετ' ἀποφασίν νὰ
τῷ δώσῃ ἐν παραδείγματι, τὸ μετέφερε ἐντὸς τῆς Λεῖ-
χενγκὼλ ἐν ἣ ἐκείντο ἐπὶ δρυτῶν τεσσάρων (ζυλο-
κραββάτων) τέσσαρα πτώματα. Παρῆλθεν ἡ ἡμέ-
ρα, παρῆλθεν ἡ νύξ καὶ οἱ δυστυχῆς γονεῖς τῆς μι-
κρῆς κόρης οἴτινες μετ' ἀγωνίας ἐξήτησαν αὐτὴν
οὐδεμίαν ἠδύνατον νὰ λάθωσι πληροφορίαν τί ἔγει-
νεν. Τὴν ἐπαύριον ὁ νεκροθάπτης ἐπιστρέφων ἐν
τῷ κοιμητηρίῳ ἐνθυμήθη διὰ πρῶτην φοράν τὴν
κτηνώδη ποιήν, ἣν ἔδωκεν εἰς τὴν μικρὰν ἣν πρὸ
τῆς ἀναχωρήσεώς του τὴν ἐσπέρων ἐλησμόνησε ν'
ἀποφυλάκισῃ. Παρέστη δὲ ἐνώπιον τρομεροῦ θεά-
ματος, ἅμα ἤνοιξε τὸ δωμάτιον τῶν πτωμάτων.
Εἰς μίαν τῶν γωνιῶν ἐκείντο ἡ μικρὰ παρθένος νε-
κρὰ καὶ ξηρὰ, μετὰ παλάμιας σπασμοδικῶς κλειστὰς
καὶ χεῖλη φέροντα τὰ δειγμάτια τῶν ὀδόντων τῆς
ἦτο πλείον ἢ φανερόν ὅτι τὸ δυστυχῆς κοράσιον ἐξέ-
πνευσεν ἐκ τοῦ τρόμου του. Ἡ ἀστυνομία ἀπήν-
τησε δυσκολίαν μεγίστην νὰ λυτρώσῃ τὸν νεκροθά-
πτην ἐκ τῆς λύσεως τοῦ κοινοῦ, τὸ ὅποιον ὄρησε
νὰ τὸν καταξέσχισῃ πρὸ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικα-
ρίου.

Ἐν τῷ θηριοτροφείῳ τοῦ τιθασσευτοῦ Σάλβα
εἰς τὴν πόλιν Νανσὴ τῆς Γαλλίας πρὸ εἴς ἐβδομά-
δων ἔλαβε χώραν ἡ ἐπομένη σκηνή. Ὁ τιθασσευ-
τῆς ἐδείκνυε τὰ θηρία του καὶ συνέπαιζε μετὰ τῶν
Πανθήρων, ὅπως ὁ λέων τοῦ πλησιοχώρου κλωδίου
θρασύς τοὺς σιδηροὺς φραγμούς, τοὺς διαχωρίζον-
τας τοῦτον ἐκ τῶν Πανθήρων ἐφώρμησεν ἐν μέσῳ
αὐτῶν. Οἱ Πάνθηρες ἐν ἀκαρεῖ προσέβαλον τὸν Λέ-
οντα, εἰς δὲ Πάνθηρ ἐβύθισε τοὺς ὄνυχας καὶ τὸ
στόμα του ἐπὶ τῆς γαστέρας αὐτοῦ, ὅστις κατε-
πλήρωσε τὴν ἀτμόσφαιραν διὰ τρομερῶν βρυχηθῶν
ἐκ τῶν πόνων. Ὁ Σάλβας δὲν ἀπόλεσε τὸ θάρρος
τοῦ πνεύματος ἐν τῷ μέσῳ τῆς τρομερῆς αὐτῆς
σκηνῆς. Διὰ τῆς μάστιγός του κατάρθρωσε νὰ ὠθήσῃ
τοὺς λοιποὺς πάνθηρας ἐντὸς ἐτέρου κλωδίου ἐπι-
τρέψας αὐτῷ ὀρθῶς, ἢ μὴ ὀρθῶς πρὸς τὸν προσκε-
κολλημένον ἐπὶ τοῦ λέοντος Πάνθηρα νὰ ἀποπερα-
τώσῃ τὴν νίκην του, ἣν καὶ ἐτελείωσε κατα-
συντρίψας διὰ τῶν ὀδόντων τὰς πλευρὰς τοῦ λέον-
τος τὸν ὅποιον τέλος ἔριψεν νεκρὸν ἐπὶ τοῦ ἐδά-
φους. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας αὐτῆς τὰ θηρία εὐρίσκονται
εἰς τοιοῦτον ἐκτακτὸν ἐρεθισμόν, ὡστε ὁ κ. Σάλβας
ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ πρὸς τὸ παρὸν τὰς συνή-
θεις ἡμερησίας παραστάσεις του.